

Ne Diyor Bizim Yunus

– Arzeni · 15 Ocak 2012

Her karanlıktan sonra güneş doğar,her acıyı zaman iyileştirir.Bağımızı,bostanımızı talan edenlerin,bağı bostanı talan olacak haberleri yok.Acıyı,ölümü kendine yol edinenler,acının ölümün esiridirler.Akıllarını rafa kaldırmış,gönülleri kararmışlar sürüsüdür masum insanları bombalayanlar...İnsan görünümlü esrârlanmış dimağlar,esrârın etkisiyle azılı bir hayvana dönüşmüşdürler...Bu güruhun et yığınları, yolunuz yol değildir bilesiniz. Dağları,taşları kan eyleyenler,şimdi bağı bostanı kan eylemektedirler...Onlar,sahte peygamberlerin afyonlanmış ordularındaki şuursuz neferler gibi gerçeği göremeden ziyan olmakta,etrafı karanlığa gömmektedirler...Cehalette, Ebu Cehil'e bile pabuç giydirenlerin, güzelim dünyanın güzelliklerini görmeyecek kadar satıldıkları aşikârdır.

Şöylesine etrafa gülen gözlerle bakınca pembeleşti tüm grilikler... Yunus koktu birden, her yanım, Yunus oldu birden...Dağı,taşı,börtü-böceği Yunus'ça gördüm yine ...Öylesine berrâk,öylesine güneşliydi ki hava; denizin dibinde balıkların rengini gördüm.Gökyüzünde kuşların kalp atışlarını duydum...yunuslarda Yunus dediler .Zaten her Yunus, bizim için değerlidir.Lâkin bizim Yunus başkadır dediler... Kendini bilen, ilmini bilen Yunus...Okumayanları,anlamayanları anlayan Yunus...Gelin hakka gidelim,bu gidiş kuru yolda toza bulanmış kuru emek olmasın diyen Yunus...Yeter artık dünyanızı kararttığınız! diyen Yunus.Cehle yumruğu atın, dünyayı kucaklayın diyen Yunus'u gördüm bugün...

Dolsun gönüllere, aydınlık yarınları kucaklayan ilim şuaası...Ezber yapmanın,ezbere takılmanın,anlamadan dinlemeden koyun sürüsü gibi birilerinin arkasına takılmanın,diploma almanın okuma olmadığını anlatan Yunus. Bu sözden bilirim ki; Merkebe yüklenen kitabın, merkebe ve sahibine hiçbir faydası yoktur. Yoksa okuduğunu, bildiğini sanırsın. Senin bildiklerini, bilmeyenler; bildiğini bilince, bilindim sanırsın. Lâkin aldanırsın...Okuduğun , bildiğin Hâk yol üzere değilse; abesle iştiğâldir. Emeğin boşadır, bilir misin?...Hey! ben diyenler,benim diyenler bilin ki; bilmiyorsunuz...!

Elif; Hira'da İkrâ, Hz.Ebubekir'de sıdk, Hz.Ömer'de adalet, Hz.Osman'da edep,Hız. Ali'de ilim'dir. O yüzden, bir harfe kırk yıl köle olanları,bir elife dört kitabı sığdıranları görmedin göremezsin...Sen zahirsin,zahirdesin,zayıfsın ne yazık ki !... ilmin kapısında bekleye durursun öylece. Gelirler geçerler, göçerler amma sen halâ kurusun...Her harf, bir ilimdir,her ilim bir elif...Elif'i bilmeyenler,demesin marûf...Dilde elif diyenler, gönülden anlamayanlardır...Bilmek gerek manâsı, manâsını bilmeyenler sözde hoca geçinenlerdir. Gönül'e girmek, gönül yolundan doğru gitmek, gönül'e doğru girmekle olur. O gönül'e eğri ağaçla gidilmez...Beyaz gömlekte,kırmızı leke hemen görülür...Gönlünü gerçeğe,gerçeğin tek sahibi Allah'a açmazsan kaybedersin.Kurtuluş yolun tövbededir.Tövbe et,zamanın bugünken.Dün geçti çünkü,yarın gelmeyebilir.Sana fırsatlar veren,nefes alıp vermeni sağlayana şükürünü bil.Zikret her daim onu.Onu herkesten ve her şeyden çok sev.Çünkü, o zor günde herkes sevdikleriyle haşrolacaktır.Rabbim bizi,kendine kul,habibine ümmet,Kur'ana hadim eylesin. Hz.Muhammed(SAV)'in

Livaül Hamd sancağı altına girenlerden eylesin.AMİN

Selamlarımla